

Δημοτικό Σχολείο Δημητρίτσιου

Δημητριάδα εφημερίδα
Εκδίδεται από τους μαθητές του
Δημοτικού Σχολείου Δημητρίτσιου Σερρών

Τεύχος Δεκεμβριου -Φεβρουαρίου

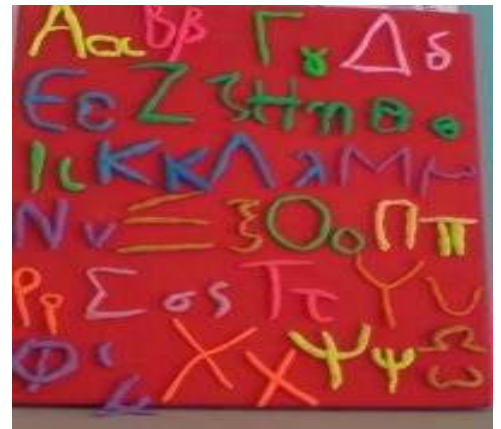

Επίσκεψη του
σχολείου μας σε
φάρμα με
στρουθοκαμήλους
στην Πεντάπολη
Σερρών στις 2
Δεκεμβρίου 2010

Την 9η Δεκεμβρίου 2010
παρακολουθήσαμε μια θεατρική
παράσταση στο ΔΗΠΕΘΕ Σερρών.

Η ΑΛΦΑΒΗΤΑ με
διαφορετικούς τρόπους από τα
παιδιά της Α΄τάξης.

Δ' τάξη: "λάδι και ελιά"

Παροιμίες για την ελιά

Ξεφόρτωσε τη την ελιά, να σε φορτώσει λάδι.
Της ελιάς το φύλλο κι αν χαθεί, πάλι θε να ξαναβρεθεί.

Βάλε ελιά για τα παιδιά σου και μηλιά για την κοιλιά σου.

Αν δεν δώσεις την ελιά, πώς θα πάρεις λάδι;
Το λάδι κι η αλήθεια πάντα βγαίνουν από πάνω.
Άνθρωπος χωρίς υπομονή, λυχνάρι δίχως λάδι.
Θεός να φυλάει τα λιόδεντρα απ' το νερό τα Αυγούστου.

Η μια ελιά κι η άλλη, το βγάνουμε το λάδι.

Τράβηξε της ελιάς τα βάσανα.

Λάδια πολλά και τηγανητά τίποτα.

Από το θέρος ως τις ελιές δεν απολείπουν οι δουλειές.

Εχύθηκε το λάδι μας κι εμπήκε στο πιθάρι μας.
Πρώτα θεμέλια του σπιτιού, ψωμί, κρασί και λάδι.

Φαι κουμπάρε ελιές, καλό είν' και το χαβιάρι.

Παλιό κρασί, φρέσκο λάδι.

Λέει η ελιά στον αφέντη της «Φρόντισέ με να σε θρέψω. Πότισέ με να σε πλουτίσω»

Αινίγματα για την ελιά

Από κλαδάκι κρέμεται, στην αγορά πουλιέται
το εξωτερικό της τρώγεται, το κόκαλο πετιέται
τι είναι ; (η ελιά)

Κρητικές Μαντινάδες για Ελιά

Που τρώει λάδι και ψωμί και λαδωτό σιτάρι,
δεν του επιάνου οι σαϊτιές του χαρομακελάρη.
Αμα 'χω 'γω στο σπίτι μου κρασί, ψωμί και λάδι,
ρήγας με τη γυναίκα μου κοιμάμαι κάθε βράδυ.

Ο γνωστός πελασγικός μύθος αναφέρεται στον αγώνα της Αθηνάς και του Ποσειδώνα για την προστασία και την ονομασία της Αθήνας. Βασιλιάς της Αθήνας ήταν ο Κέκροπας. Οι αντίπαλοι ανέβηκαν πάνω στο βράχο της Ακρόπολης, όπου ήρθαν και οι άλλοι δέκα θεοί από τον Όλυμπο για να κάνουν τον δικαστή στη διαφωνία των δυο θεών, ενώ ο Κέκροπας παρίστατο ως μάρτυρας. Πρώτος ήρθε ο Ποσειδώνας, στάθηκε στη μέση του βράχου και με την τρίαινά του έδωσε ένα δυνατό χτύπημα στο έδαφος. Αμέσως ξεπήδησε ένα κύμα αλμυρού νερού που σχημάτισε μια μικρή λίμνη που την ονόμασαν "Ερεχθίδα" θάλασσα. Μετά ήρθε η σειρά της Αθηνάς να παρουσιάσει το δώρο της και αφού κάλεσε τον Κέκροπα για μάρτυρα, φύτεψε μια ελιά πάνω στο βράχο, που ξεπετάχτηκε γεμάτη καρπό. Το δέντρο αυτό σωζόταν για πολλά χρόνια αργότερα. Μετά από το δώρα της Αθηνάς ο Δίας κήρυξε το τέλος του αγώνα και είπε στους άλλους θεούς να κρίνουν σε ποιον από τους δυο θεούς να δοθεί η πόλη. Συγχρόνως ζήτησαν τη μαρτυρία και τη γνώμη του Κέκροπα. Αυτός από το βράχο ψηλά έριξε μια ματιά γύρω, αλλά όπου να γύριζε, τα μάτια του αντίκριζαν αλμυρό νερό, τις θάλασσες που από παντού έζωναν τη χώρα. Το δέντρο όμως που είχε κάνει η Αθηνά να φυτρώσει ήταν το πρώτο που φύτρωσε σε όλη τη χώρα και ήταν συνάμα για την πόλη η υπόσχεση για δόξα και ευτυχία. Γι αυτό ο Κέκροπας θεώρησε πως το δώρο της Αθηνάς ήταν πιο χρήσιμο και έτσι της δόθηκε η κυριαρχία της πόλης. Για την αθηναϊκή προέλευση της ελιάς μιλούν ο Πausanias, ο Ηρόδοτος, ο Κλαύδιος Αιλίανος και ο Σοφοκλής.

Το ιερό δέντρο της Αθηνάς έγραψε τη δική του ιστορία στην Αθήνα. Λέγεται πως το 480 π.Χ. όταν κατέκτησαν οι Πέρσες την Ακρόπολη, έκαψαν την ιερή ελιά της Αθήνας προς μεγάλη θλίψη των Αθηναίων που το θεώρησαν κακό σημάδι. Όμως η θλίψη μετατράπηκε σε αισιοδοξία όταν την άλλη μέρα κιόλας ο ξερός και καμένος κορμός είχε βλαστήσει και άλι: Ένα καινούριο δροσερό βλαστάρι ύψους δυο πήχεων αποτελούσε πια το καινούριο ιερό δέντρο της Αθήνας. Μέχρι και τα ύστερα ρωμαϊκά χρόνια οι Αθηναίοι έδειχναν με καμάρι το ιερό δέντρο και πίστευαν πως απ' αυτό είχε ξεκινήσει η ελαιοκαλλιέργεια και απ' αυτό κατάγονται όλα τα δέντρα ελιάς που υπήρχαν στον κόσμο.

Η κρητική μυθολογία, όμως θέλει την κρητική θεά Αθηνά, η οποία φαίνεται πως σχετίζεται με τη μινωική θεά των Όφεων, να γεννιέται στις εκβολές του ποταμού Τρίτωνα και φυσικά να δωρίζει το

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΔΕΣ ΜΕ ΤΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ

1. Το δέντρο που προσκύνησε ο Χριστός.
2. Τον πολτό που βγάζουν οι ελιές.
3. Η ελιά είναι το δώρο της θεάς...
4. Η ελιά είναι δέντρο...
5. Της ελιάς τρώγεται... (με άρθρο).
6. Λάδι και ρίγανη
7. Είναι μάρκα λαδιού.
8. Η ελιά είναι υγιεινή στη... μας
9. Λάδι και λεμόνι (αντίστροφα).

Αποστολία, Δέσποινα, Βαία, Ρονάλντο (ΑΣΤΕΡΕΣ)

1. Το δέντρο που καλλιεργεί ο ελαιοκαλλιεργητής.
2. Τα φαγητά που έχουν πολύ λάδι.
3. Είναι μάρκα ελαιόλαδου.
4. Ένα περιστέρι έφερε ένα κλαδί ελιάς ως... στο Νώε (αντίστροφα).
5. Τα μέρη που καλλιεργούνται πολλές ελιές (με άρθρο).
6. Νοστιμίζει τη σαλάτα.
7. Η θεά της Σοφίας.
8. Η Αθηνά έκανε... την ελιά στην Αθήνα
9. «Κι αν ακόμα δεν υπήρχαν οι ελαιώνες θα τους είχα επινοήσει» έγραψε ο... Ελύτης.

Ευαγγελία, Γιώργος Π, Άκης, Γιώργος Κ (ΔΥΝΑΜΙΤΕΣ)

ιερό δέντρο στους Μινωίτες. Σημαντική σ' αυτό το μύθο είναι η αναφορά της Πότνιας Αθάνας στις πινακίδες της Γραμμικής Β' Γραφής που βρέθηκαν στην Κνωσό και δείχνει τη σύνδεση της θεάς με την προϊστορική θρησκεία της Κρήτης.

Ποιήματα με την ελιά

Είμαι η ελιά η τιμημένη

Λυχνάρια ανάβω απανωτά

Ιστό δεν έχω στα κλαδιά

Αγάπη έχω στην καρδιά.

Είμαι η ελιά η δυνατή που έχω αγαπηθεί

Λάδι βγάζω από τον καρπό μου για να κάνω το καλό μου

Ιερή και τιμημένη που ο Χριστός με έχει ευλογημένη

Αγαπημένη στον πολιτισμό για τον υπέροχο καρπό
Νικήτας, Νίκος, Γκέρσι, Γιώργος Τ (ΣΚΕΙΤΜΠΟΡΤ)

Β' τάξη

Ομαδικές εργασίες των παιδιών της Β' τάξης.

Τα παιδιά της Β' τάξης δημιούργησαν τα χωχαρουπάκια.

Επίσκεψη στις 4 Φεβρουαρίου 2011 στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης για να δούμε τη Μύρτιδα.

Επίσκεψη στο Βασιλικό Θέατρο Θεσσαλονίκης

Από την παράσταση "Ο χιονάνθρωπος και το κορίτσι".

Η παράσταση τελείωσε και επιστρέφουμε στο διώροφο λεωφορείο μας.

Χριστούγεννα

Η φάτνη χιονισμένη και το χριστουγεννιάτικο καράβι μας μπροστά στο Σχολείο μας.

Κοπή βασιλόπιτας

Η καινούρια χρονιά άρχισε και το έθιμο της Βασιλόπιτας τηρείται σε κάθε τάξη.

Φωτιά

Από τα πιο δυσάρεστα γεγονότα της χρονιάς που έφυγε: Ένα τμήμα του Μοναστηριού καταστράφηκε από τη φωτιά.

Αποκριά!

Οι Απόκριες πλησιάζουν και τα παράθυρα στο σχολείο μας στολίζονται ανάλογα.

ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΒΙΩΝΟΥΝ ΣΤΙΣ ΣΕΡΡΕΣ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ από την Γ' τάξη

ΑΛΙΣΤΡΑΤΗ: «Το κάψιμο του ψύλλου» Το έθιμο αναβιώνει την Τσικνοπέμπτη στην πλατεία της Αλιστράτης. Από παλιά υπήρχε η συνήθεια να ανάβουν φωτιές στ' αλώνια και να οποίοι ταλαιπωρούσαν τότε τον κόσμο. Την Τσικνοπέμπτη λοιπόν συνέχεια κατασκευάζουν «ίσα με ένα αρνί», έναν ψύλλο, το κρεμάνε με ένα σύρμα πάνω από το σωρό με τα ξύλα και βάζουν φωτιά. Σκοπός είναι να καεί ο ψύλλος.

ΗΡΑΚΛΕΙΑ : « Σουράτισσα» Τοπικό έθιμο της Τσικνοπέμπτης. « Σουράτισσα» σημαίνει φιλενάδα και είναι γιορτή αποκλειστικά των γυναικών. Το έθιμο αναβιώνει στη γιορτή των Αγίων Θεοδώρων. Η παράδοση θέλει την ημέρα αυτή οι γυναίκες να ξεχνούν έχθρες διαφωνίες, δίνοντας αξία στη φιλία και να γλεντούν προσφέροντας σα γλύκισμα σιμιγδαλένιο χαλβά.

ΠΟΝΤΙΣΜΕΝΟ: « Κετσέκια» Το έθιμο κρατά από τα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Αναβίωσε ξανά ύστερα από πολλά χρόνια το 1992, έπειτα από οχτάχρονη παρακίνηση της Αμερικανίδας Εθνολόγου Ιβόν Χαντ, η οποία και το ανακάλυψε. Σήμερα αναβιώνει την Κ. Δευτέρα, μέρα που προσφέρεται για σάτιρα και διασκέδαση. Οι άντρες φορούσαν την παραδοσιακή φορεσιά με τη φουστανέλα, αλλά για να ξεγελάσουν τους Τούρκους, φορούσαν στο κεφάλι γυναικείες μανδήλες με λουλούδια, κρεμούσαν κουδούνια και στα πόδια αντί για τσαρούχια φορούσαν προβιές. Ο πρώτος χορευτής κρατούσε ένα καμτσίκι και χτυπούσε όποιον δε χόρευε καλά. Τους χορευτές ακολουθούσε ένας άντρας που φορούσε φερετζέ και κρατούσε μια μασιά. Αυτός παρίστανε τον τρελό κυνηγώντας όλους όσους χόρευαν. Με τον τρόπο αυτό διασκέδαζαν αλλά ταυτόχρονα σατίριζαν το καθεστώς της σκλαβιάς, δίχως όμως να προκαλούν το θυμό και την οργή των Τούρκων.

ΦΛΑΜΠΟΥΡΟ: « Μπαμπόγεροι» Ο Μπαμπόγερος στη Σέρρες σε αντίθεση με την υπόλοιπη Ελλάδα συμβολίζει το καλό και την υγεία. Η εμφάνισή του είναι ξεχωριστή και τρομακτική. Είναι ντυμένος από μαύρα ή καφέ δέρματα αιγοπροβάτων και από τη μέση και κάτω κρέμονται κουδούνια διαφορετικού μεγέθους. Διακρίνονται μόνο τα μάτια αφού στο κεφάλι του, φοράει ένα τεράστιο μυτερό καπέλο τριών μέτρων στολισμένο με χάντρες και κορδέλες. Νωρίς το πρωί ο Μπαμπόγερος αφού πάρει την ευλογία της μάνας του κατευθύνεται στην εκκλησία για να πάρει τη χάρη της Αγίας Άννας και στη συνέχεια επισκέπτεται κάθε σπίτι του χωριού με σκοπό να σκορπίσει το κακό και να φέρει τύχη και υγεία. Το έθιμο αυτό ολοκληρώνεται την Κ. Δευτέρα με ένα γλέντι που γίνεται στην πλατεία του χωριού με νησιτίσιμα εδέσματα.

ΣΕΡΡΕΣ: «Χελιδονίσματα» Κάθε χρόνο στις 1^η Μαρτίου αναβιώνει το έθιμο «Χελιδονίσματα». Στην αναβίωση του εθίμου συμμετέχουν παιδιά τα οποία τραγουδούν την άφιξη των χελιδονιών κρατώντας ένα ξύλινο ομοίωμα χελιδονιού.

Γράφουν οι μαθητές της Γ τάξης για την Αποκριά.....

Η Αποκριά

Ήρθαν οι Αποκριές
και έχω χαρά μεγάλη
γιατί τη μάσκα μου φορώ
και στους δρόμους τριγυρνώ.
Σερπαντίνες, κομφετί
τα ρίχνω εδώ και εκεί
ελάτε τώρα όλοι παιδιά
στης Αποκριάς την αγκαλιά

Καθαρή Δευτέρα πια
ξεφάντωμα στο Μερά
με φασόλια και χαλβά
κάνω και μια γυροβολιά

Παρακαλώ και το Θεό
την ώρα που πετώ και τον αετό
να χει αεράκι δροσερό
ψηλά να πάει στον ουρανό!!

Κατερίνα-Ευφροσύνη

Τρελή Αποκριά

Ήρθε πάλι η Αποκριά
να μας φέρει τη χαρά
τι στολίδια τι κομφετί
πέφτουν στην αυλή.
Η δασκάλα του σχολείου
κάνει μάσκες τα παιδιά
παίρνουν όλοι σερπαντίνες
και φυσάνε δυνατά.

Μπαίνει ο κλόουν στο χορό
ξεσηκώνει το σχολειό
γίνεται γλέντι τρελό
με τραγούδι και χορό.

Όλα τα παιδιά
διασκεδάζουν την Αποκριά
τρέχουν μες τη γειτονιά
όλο γέλιο και χαρά!!

Αναστασία- Νικολέτα

Ολοήμερο

Ένα πολύ ωραίο ημερολόγιο κατασκεύασαν τα παιδιά του Ολοήμερου και φροντίζουν κάθε ημέρα να το ενημερώνουν.

Ε' τάξη

Ομαδικές εργασίες από τα παιδιά της Ε' τάξης.

Τεχνική με
στάμπες.

Τεχνική με κολάζ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΗΣ Ε' ΤΑΞΗΣ

Πασχαλία: Καλημέρα σας!

Κος Ζαπρούδης, ετών 83: Καλημέρα, παιδιά.

Πασχαλία: Είμαστε η Ε' τάξη και θα θέλαμε να σας κάνουμε μερικές ερωτήσεις για το πώς ήταν τα σχολεία στην εποχή σας.

Κος Ζαπρούδης: Ευχαρίστως!

Μαρία: Σε ποια εποχή πήγατε στο δημοτικό σχολείο;

Κος Ζαπρούδης: Το 1935. Αλλά δεν τέλειωσα το δημοτικό εδώ. Στην Τετάρτη τάξη ήρθε μια διαταγή και μπορούσαμε να φύγουμε από το σχολείο και να πάμε στο γυμνάσιο. Ο δάσκαλος ήρθε στους γονείς μου και τους είπε «πρέπει οπωσδήποτε ο γιος σας να πάει στις Σέρρες». Και πήγα στο 1^ο Γυμνάσιο

Σερρών. Από την Τετάρτη τάξη. Για να περάσω δε, τι ερώτηση μου κάνανε: «Η πάπια στα ποδιά της έχει τα δάχτυλα ενωμένα. Γιατί είναι ενωμένα;» και τους απήντησα «για να κολυμπάει. Σα δίχτυα είναι αυτό.» Και πέρασα.

Παναγιώτης: Ήταν μεγάλο το σχολείο σας;

Κος Ζαπρούδης: Ήταν.....όχι πολύ μεγάλο. Αυτή η αίθουσα είναι προσθήκη Το γραφείο και οι τουαλέτες είναι προσθήκη. Πηγαίνοντας στη δεξιά μεριά ήταν οι αίθουσες. Αυτή η αίθουσα δεν ήταν. Η επόμενη ήταν η πρώτη τάξη.

Παναγιώτης: Πόσα ήταν τα παιδιά στο σχολείο σας;

Κος Ζαπρούδης: Στα χρόνια που πήγαινα σχολείο εγώ ήταν πάνω από διακόσια εξήντα. Διακόσια εξήντα και παραπάνω, όταν έφυγα εγώ.

Βασίλης: Πώς ήταν οι αίθουσές σας και πόσα παιδιά ήταν σε κάθε αίθουσα;

Κος Ζαπρούδης: Οι αίθουσες δεν ήταν στολισμένες. Υπήρχαν μόνο λίγες εικόνες: η Παναγία ο Χριστός κ.τ.λ. Στην αίθουσα ήμασταν πάνω από τριάντα παιδιά.

Όλγα: Πώς καθόσαστε στα θρανία; Ένας ένας, δύο δύο ή περισσότεροι;

Κος Ζαπρούδης: Τρία άτομα, τρεις μαθητές στο θρανίο. Και ήταν τα παλιά θρανία εκείνα. Πάνω ήταν το γραφείο που γράφαμε. Στο μέσον ήταν ένα συρταράκι που βάζαμε τα βιβλία την τσάντα κ.λ.

Δημήτρης: Πώς ήταν οι τσάντες σας;

Κος Ζαπρούδης: Οι μαμάδες μας ύφαιναν στον αργαλειό και φτιάχναν τα κομμάτια. Τα κόβανε και τα ενώνανε. Βάζανε κάτι κορδέλες και τις βάζαμε στον ώμο. Βάζαμε τα βιβλία μέσα και πηγαίναμε στο σχολείο.

Βαγγέλης: Πώς ήταν τα βιβλία σας; Που και πώς γράφατε; Υπήρχα μολύβια και τετράδια;

Κος Ζαπρούδης: Βεβαίως υπήρχαν. Όχι, όμως, τόσα όσα υπάρχουν σήμερα. Μεγάλη φτώχεια. Δεν υπήρχαν αυτά που έχουμε σήμερα. Δυσκολευόμασταν.

Τα βιβλία τα αγοράζαμε. Όχι όπως σήμερα που είναι δωρεάν.

Στέλλα Κ: Τι ώρα ξεκινούσε το σχολείο σας;

Κος Ζαπρούδης: Στις οκτώ. Τελειώναμε ανάλογα με τα μαθήματα που είχαμε. Άλλοτε είχαμε πεντάωρο κι άλλοτε εξάωρο.

Ιφιγένεια: Πηγαίνατε και το βράδυ ή το Σάββατο στο σχολείο;

Κος Ζαπρούδης: Πηγαίναμε όλη την εβδομάδα πρωί και απόγευμα. Το Σάββατο είχαμε μάθημα αλλά δεν είχαμε το απόγευμα.

Βάσω: Τα κορίτσια πήγαιναν στο σχολείο;

Κος Ζαπρούδης: Βέβαια!

Βάσω: Είχατε πολλά κορίτσια;

Κος Ζαπρούδης: Αρκετά, αρκετά!

Μερόπη: Φορούσατε στολές; Αν ναι πώς ήταν;

Κος Ζαπρούδης: Όχι δεν φορούσαμε. Αλλά και αυτά που φορούσαμε οι μαμάδες μας τα φτιάχνανε. Ελάχιστοι ήταν αυτοί που είχαν χρήματα και αγοράζανε απ' έξω τα ρούχα. Σήμερα τα παιδιά είναι σα βασιλόπουλα. Τότε δεν είχαμε αυτά που έχουν σήμερα τα παιδιά μας. Φτώχεια. Στο Γυμνάσιο δε που πήγα εγώ φορούσαμε το καπέλο το οποίο είχε τη θεά της Σοφίας με την κουκουβάγια. Αν μας έβλεπαν οι καθηγητές χωρίς πηλίκιο, μια μέρα αποβολή.

Νίκος: Κάνατε μία μία τάξη μάθημα ή πολλές μαζί;

Κος Ζαπρούδης: Μία μια. Η κάθε τάξη είχε μόνο τα παιδιά της τάξεως. Δεν ήταν πολλές τάξεις μαζί.

Πέτρος: Υπήρχε ένας δάσκαλος σε κάθε τάξη;

Κος Ζαπρούδης: Βέβαια, υπήρχε.

Στέλα Γ: Υπήρχαν στην εποχή σας χάρτες, όργανα φυσικής, όργανα γεωμετρίας;

Κος Ζαπρούδης: Υπήρχαν. Υπήρχαν τα πάντα.

Πασχαλία: Υπήρχε προαύλιο; Παίζατε παιχνίδια με τους συμμαθητές σας;

Κος Ζαπρούδης: Στενό. Το προαύλιο που έχετε τώρα ήταν ένα κομματάκι προς τα κάτω. Και το μεγαλύτερο κομμάτι του ήταν κήπος. Όλα τα παιδιά είχαν ένα κηπάκι και τα απογεύματα πολλές φορές είχαμε μάθημα κήπο. Και πηγαίναμε τσαπίζαμε, σπέρναμε, φυτεύαμε. κ.τ.λ. Σπέρνω με σπόρο, φυτεύω με φυτό. Διότι πολλοί σήμερα κάνουν το λάθος αυτό.

Παναγιώτης: Οι δάσκαλοι χτυπούσαν τους μαθητές;

Κος Ζαπρούδης: Το σπουδαιότερο! Χτυπούσαν και όχι μόνο χτυπούσαν. Εγώ ήμουν καλός μαθητής. Άλλα αν κάποιος δεν ήξερε το μάθημα έμενε στην άκρη και στην πρώτη αίθουσα υπήρχε ένα υπόγειο.

Άνοιγε το καπάκι ο δάσκαλος και έβαζε μέσα τα παιδιά. Εμένα με έβαζε να φυλάω τα παιδιά. Μόλις οι γονείς έβλεπαν ότι δεν επέστρεψε το παιδί τους αμέσως ερχόταν και έφερναν φαγητό και το έδιναν στα παιδιά τους. Εγώ έπρεπε να φυλάω τα παιδιά να μη φύγει κανένα.

Βασίλης: Τι άλλου είδους τιμωρίες υπήρχαν;

Κος Ζαπρούδης: Να σου πω. Είχε μία βέργα. Κι αυτό κακό. Με έβαζε ο δάσκαλος κι έφερνα βέργες. Τις καθάριζα καλά και τις έδινα στο δάσκαλο. Τώρα ο μαθητής ο οποίος δεν ήξερε το μάθημα, έτρωγε πέντε βεργιές. Τα χτυπούσε.

Μαρία: Τους φοβόσαστε τους δασκάλους σας;

Κος Ζαπρούδης: Πάρα πολύ! Και θέλω να συμπληρώσω εξής. Όταν κανείς δεν ήξερε το μάθημα τον έβαζε να σταματήσει όρθιος το ένα πόδι επάνω και το άλλο να πατάει κάτω, σαν πελαργός.

Όλγα: Κάνατε θέατρα ή σκετσάκια;

Κος Ζαπρούδης: Κάτι σκετς φτιάχναμε. Διαλόγους και ποιήματα κυρίως. Επίσης όταν έκλεινε το σχολείο κάναμε γυμναστικές επιδείξεις. Φορούσαμε παντελονάκι και μία φανελίτσα και κάναμε παρέλαση και κάποια άλλα παιχνίδια που και σήμερα υπάρχουν. Μπαίναμε για παράδειγμα μέσα σε σακιά και τρέχαμε. Οι μισοί πέφτανε στο δρόμο.

Δημήτρης: Ποιο μάθημα σας άρεσε;

Κος Ζαπρούδης: Η Αριθμητική, τα μαθηματικά.

Δημήτρης: Σε όλες τις τάξεις;

Κος Ζαπρούδης: Ναι, σε όλες τις τάξεις.

Πασχαλία: Σας ευχαριστούμε πολύ για το χρόνο σας.

Κος Ζαπρούδης: Παρακαλώ! Κι εγώ σας εύχομαι καλή πρόοδο!

Υγιεινή του στόματος

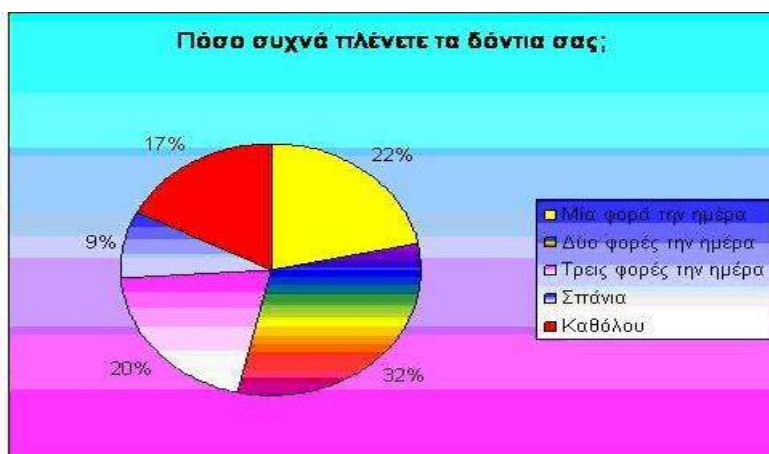
Είμαστε η Ε΄τάξη του Δημοτικού Σχολείου Δημητρίτσιου. Αφορμή για την έρευνά μας, πόσο δηλαδή περιποιούμαστε τα δόντια μας, ήταν ένα μάθημα της φυσικής που αφορούσε τα δόντια. Από την έρευνά μας βγήκαν μερικά θετικά και μερικά αρνητικά συμπεράσματα.

Στην ερώτηση με την οποία ασχοληθήκαμε εμείς, «πόσο συχνά πλένουμε τα δόντια μας», είδαμε ότι τα παιδιά που πλένουν τα δόντια τους 2 και τρεις φορές την ημέρα είναι 52%, ενώ τα παιδιά που δεν πλένουν τα δόντια τους είναι 26%

Θέλουμε να ενημερώσουμε τα παιδιά που δεν πλένουν τα δόντια τους ότι θα πρέπει να τα βουρτσίζουν πολλές φορές την ημέρα και να κάνουν καλό βούρτσισμα, αλλιώς θα τρέχουν συχνά στο οδοντίατρο. Είναι κακό, μια και είμαστε μικροί, να τρώμε γλυκά και να

μην βουρτσίζουμε τα δόντια μας. Σίγουρα θα σαπίσουν και ταυτόχρονα αυτό σημαίνει «οικονομικά προβλήματα». Βάσω, Στέλλα Κ. Αλέξης Ιφιγένεια

Η ερώτηση που επεξεργάστηκε η ομάδα μας ήταν το πόσο συχνά τα παιδιά του σχολείου μας πηγαίνουν στον οδοντίατρο. Βλέπουμε ότι το 10% δεν πηγαίνει ποτέ και αυτό μας ανησυχεί. Επίσης το μεγαλύτερο ποσοστό, το 62%, πηγαίνει στον οδοντίατρο μόνο όταν έχει πρόβλημα με τα δόντια του. Αυτό δεν μας ευχαριστεί καθόλου.

Λίγα παιδιά όμως, δηλαδή το 18% πηγαίνει στον οδοντίατρο μια φορά το

εξάμηνο προληπτικά, και περίπου το μισό ποσοστό παγαίνει δύο φορές το εξάμηνο προληπτικά.

Βλέπουμε από τα αποτελέσματα ότι τα πιο πολλά παιδιά του σχολείου μας πηγαίνουν στον οδοντίατρο λίγες φορές ή και καθόλου. Συστήνουμε σε όλα τα παιδιά να πηγαίνουν στον οδοντίατρο συχνά, ώστε να κρατούν τα δόντια τους γερά και υγιή, για να μην έχουν προβλήματα αργότερα. Βασίλης, Πασχαλία, Παναγιώτης, Συλβάνα, Γιάννα

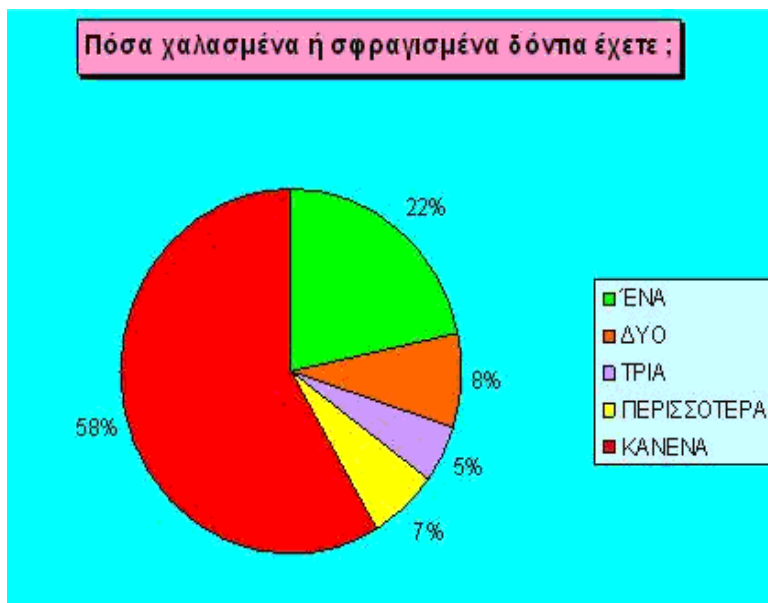

Η δική μας ερώτηση αφορά πόσο συχνά τρώνε γλυκά τα παιδιά του σχολείου. Τα θετικά αποτελέσματα είναι ότι το 39% τρώνε σπάνια γλυκά. Αυτό είναι πολύ καλό για την υγιεινή των δοντιών τους. Τα 46% τρώνε γλυκά μια φορά την ημέρα. Αυτό είναι λίγο ανησυχητικό. Το αρνητικό είναι ότι το 15% τρώνε γλυκά πάνω από δύο φορές τη μέρα. Αυτό είναι πάρα πολύ κακό για τα δόντια τους.

Εμείς παρακαλούμε όλα τα παιδιά να μην τρώνε μεγάλες ποσότητες γλυκών, για να μη χαλάσουν τα δόντια τους και εκτός από τον πόνο που θα τραβήξουν, οι γονείς τους θα

πληρώνουν τζάμπα χρήματα.

- Παιδιά, μπορείτε να κρατήσετε τα δόντια σας γερά κι υγιή. Μερόπη, Στέλα Γ, Νίκος, Πέτρος

Η δική μας «πίτα» λέει πως το 58% των μαθητών του σχολείου μας δεν έχουν κανένα χαλασμένο ή σφραγισμένο δόντι. Αυτό είναι θετικό. Αλλά 20% των παιδιών έχουν περισσότερα από 2 χαλασμένα δόντια. Αυτό μας προβληματίζει. Αυτά τα παιδιά πρέπει να βουρτσίζουν καλά τα δόντια τους και να πηγαίνουν συχνότερα στον οδοντίατρο. Επίσης μπορούν να ενημερωθούν από ειδικούς, να τους πουν τι θα κάνουν να τους βοηθήσουν. Γενικά θα πρέπει να αποφεύγουν τα γλυκά γιατί όσο κι αν τηρούν αυτά που λέει ο οδοντίατρος τα δόντια τους θα είναι πάλι χαλασμένα.

- Παιδιά για να έχετε λευκά δόντια και να μπορείτε να χαμογελάτε ελεύθερα συμβουλευτείτε τις οδηγίες του οδοντίατρου και ... τις δικές μας.
- Σας ευχόμαστε να έχετε ωραία δόντια. Μαρία, Δημήτρης, Βαγγέλης, Όλγα

ΕΡΕΥΝΑ ΣΤ' ΤΑΞΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ.

Στα πλαίσια του μαθήματος της γλώσσας αποφασίσαμε να κάνουμε μια έρευνα για τα ατυχήματα που έχουν συμβεί στο σχολείο μας.

Χωριστήκαμε σε 3 ομάδες και η κάθε ομάδα ανέλαβε 2 τάξεις. Δώσαμε τα ερωτηματολόγια στα παιδιά και αυτά τα συμπλήρωσαν. Συνολικά πήραν μέρος 86 παιδιά.

Παρακάτω σας παρουσιάζουμε το ερωτηματολόγιο

Ερωτηματολόγιο με θέμα τα παιδικά ατυχήματα στο σχολείο

Που σας έχει συμβεί;	Στην τάξη;	Στο προαύλιο;	Στις σκάλες;
Αιτία του ατυχήματος.	Από σπρώξιμο;	Από απροσεξία;	Από γλίστρημα;
Αποτελέσματα ατυχήματος.	Μελανιά;	Πληγή;	Σπάσιμο;
Ποιος είχε την ευθύνη;	Εγώ;	Ο/Η φίλος/η μου;	Ο/Η δάσκαλος/α;

Σας ευχαριστούμε
η ΣΤ τάξη

Τα αποτελέσματα της έρευνας είναι τα εξής

Α' τάξη- Β' τάξη

Πού συνέβησαν: στην τάξη συνέβησαν 3 ατυχήματα, στο προαύλιο 8, στις σκάλες 11.

Αιτία του ατυχήματος: από σπρώξιμο 11, από απροσεξία 7, από γλίστρημα 5.

Αποτελέσματα ατυχήματος: μελανιές 15, πληγές 9, σπάσιμο 1.

Ποιος είχε την ευθύνη: εγώ 10, ο\η φίλος\η μου 13, ο\η δάσκαλος\α 1.

Γ' τάξη-Δ' τάξη

Πού συνέβησαν: στην τάξη 8, στο προαύλιο 10, στις σκάλες 7.

Αιτία του ατυχήματος: από σπρώξιμο 6, από απροσεξία 5, από γλίστρημα 13.

Αποτελέσματα ατυχήματος: μελανιές 12, πληγές 10, σπάσιμο 2.

Ποιος είχε την ευθύνη: εγώ 17, ο\η φίλος\η μου 6, ο\η δάσκαλος\α 1.

Ε' τάξη- ΣΤ' τάξη

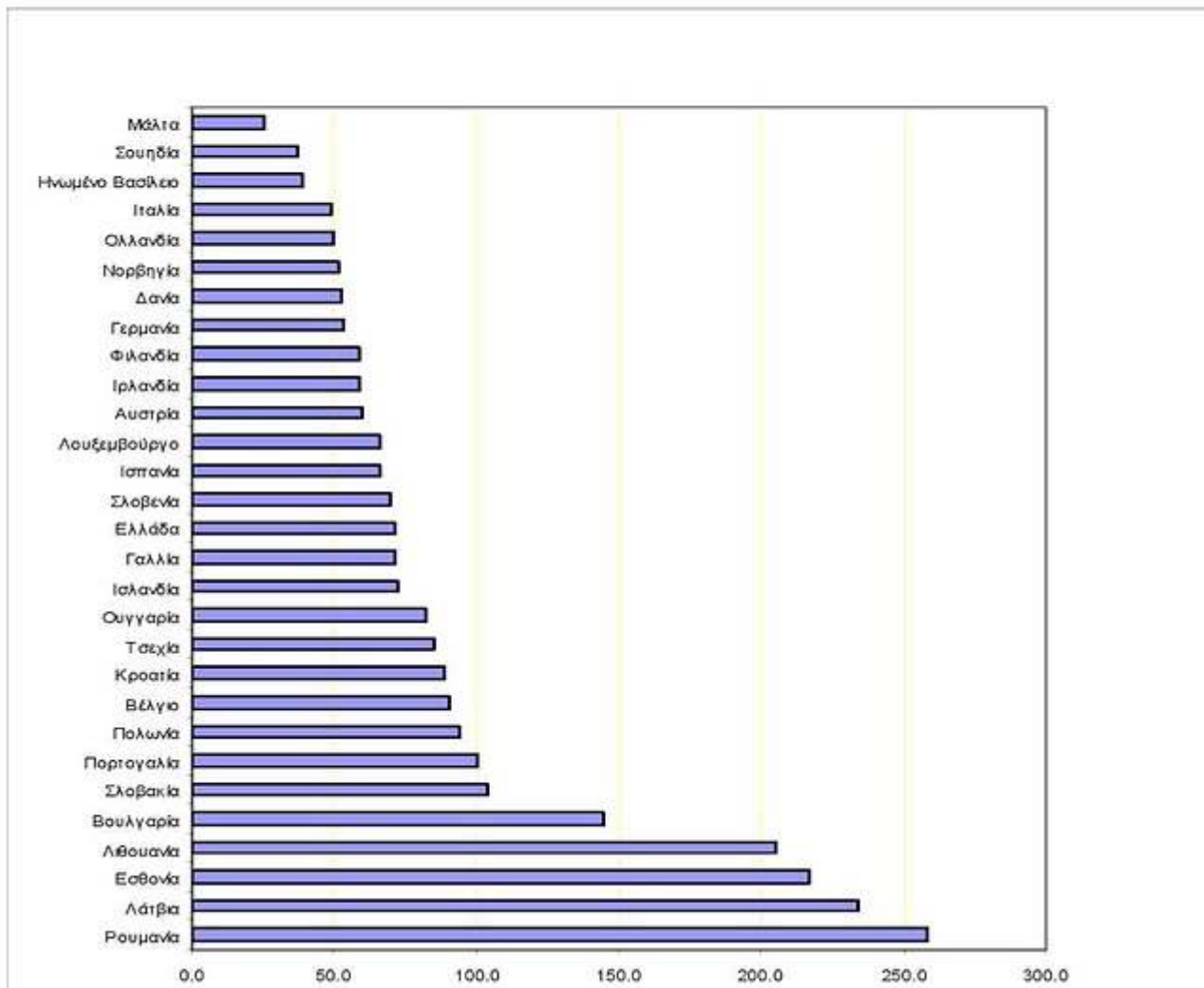
Πού συνέβησαν: στην τάξη 6, στο προαύλιο 20, στις σκάλες 2.

Αιτία του ατυχήματος: από σπρώξιμο 8, από απροσεξία 4, από γλίστρημα 16.

Αποτελέσματα ατυχήματος: μελανιές 12, πληγές 13, σπάσιμο 3.

Ποιος είχε την ευθύνη: εγώ 19, ο\η φίλος\η μου 9, ο\η δάσκαλος\α 0.

Διάγραμμα 3: Θνησιμότητα από παιδικό τραυματισμό (ανά 1,000,000) στην Ευρώπη (πηγή: Injury Statistics Portal, δεδομένα ΠΟΥ)

Με βάση την έρευνά μας τα περισσότερα ατυχήματα συμβαίνουν στο προαύλιο του σχολείου μας. Άρα τα παιδιά θα πρέπει να ακολουθούν μερικούς κανόνες ώστε να αποφεύγονται αυτά τα ατυχήματα.

- Μόλις χτυπήσει το κουδούνι δεν τρέχουμε στον διάδρομο.
- Μόλις χτυπήσει το κουδούνι δεν ανοίγουμε απότομα την πόρτα.
- Στην αυλή δε σπρώχνουμε τους συμμαθητές μας.
- Στην παιδική χαρά παίζουμε με προσοχή.
- Στις σκάλες δεν τρέχουμε.
- Όταν παίζουμε ποδόσφαιρο δεν βάζουμε τρικλοποδιές.
- Δεν κρεμιόμαστε ανάποδα στο μονόζυγο.
- Όταν έχει παγωνιά δεν τρέχουμε στην αυλή.
- Όταν παίζουμε ποδόσφαιρο δεν πρέπει να μαλώνουμε.
- Δεν πηδάμε από τις σκάλες.
- Δεν γλιστράμε από τα κάγκελα.
- Δεν σκαρφαλώνουμε στα δέντρα.
- Δεν παίζουμε με τα ξύλα.
- Δεν ανεβαίνουμε στα παράθυρα.
- Δεν βγαίνουμε έξω από το προαύλιο την ώρα του σχολείου.